

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

mirko388@allstream.net

No. 3-4, Vol. 28., March-April--březen-duben 2004.

Český ráj: pohled na Trosky z Újezda. V okolí se dobře vyzná M. Dufek.

ČESKÁ A SLOVENSKÁ otázka v soudobém světě

Ke společnému vstupu ČR a SR do EU, k odkazu TGM, E. Beneše a M. R. Štefánika, k 85. výročí vzniku ČSR i jeho prvnímu i druhému dělení vydalo nakladatelství KONVOJ, spol. s r.o., Brno 2004, druhé, doplněné a upravené vydání výše uvedeného titulu.

Jde o první širší tvůrčí pokus navázat na „Českou otázku“ a kritický realismus TGM, obnovit společné základy našeho společného programu k řešení nadějí a rizik našeho života ve středu Evropy 21. století. V centru pozornosti dvou set autorů jsou naše novodobé osudy, historické úspěchy i tragédie a prohry, šance a rizika současnosti. Kniha nabízí spolehlivou orientaci v klíčových otázkách naší historie, filozofie, politiky, práva, ekonomiky, kultury, sociologie i ekologie pro každého, kdo chce být rovnoprávný Evropan i hrdý Čech a Slovák. Jde o originální vlastivědnou evropskou i globální čítanku a aktuální encyklopedickou příručku.

Druhé vydání, které vyšlo v lednu 2004 na 443 stránkách, můžete získat díky podpoře čl. exilu jen za 150 Kč, resp. 190 Sk. Objednávky za tuto nejnižší cenu vyřizuje předseda „Výboru 85. výročí“ prof. Bohumír Blížkovský, Milénova 12, 638 00 Brno, tel. 548 528 295, e-mail (jaro@phil.muni.cz). K úhradě můžete využít č. ú. ČSOB 100 67 04 23/0300. Ze Slovenské republiky se před uvedením čísla účtu připojuje kód CEKOCZPP. Objednávky od knihkupců, kteří potřebují daňový doklad, vyřizuje KONVOJ, spol. s r.o., RNDr. Tomáš Hála, Ph.D., jednatel společnosti, Berkova 22, 612 00 Brno.

Univ. prof. PhDr. BOHUMÍR BLÍŽKOVSKÝ

Tomáš Druhý

Povolání levců se v rodě Bařů dědí už 400 let. Tomáš Jan Bařa (89) je jedním synem kdysi největšího výrobce obuvi na světě Tomáše Bařy, který před válkou vybudoval ve Zlínském ševcovském impériu s vlastní leteckou, filmovými ateliéry, obchodními domy, bankami, nemocnicí, sportovištěm a hřištěm. „Tomik“ se vyučil obuvníkem, studoval na Obchodní akademii v Uherském Hradišti, na gymnáziu v Londýně a na internátní škole ve Švýcarsku. V jedenácti letech už měl vlastní ševcovskou knihu a v šestnácti pilotní průkaz. V roce 1939 odešel do Kanady, kde založil firmu Bata Shoe Co. of Canada. Za 2. svět. války vstoupil jako dobrovolník do kanadské armády, účastnil se bojů v Evropě, Asii a Africe. Po otcově smrti (1932) musel své právní bitvy o majetek se svým nevlastním strýcem

Janem Antonínem (autorem bizarního nápadu o přesídlení Čechů do Patagonie, po válce odsouzeným za údajnou kolaboraci s Němci na 15 let do vězení).

V roce 1990-91 byl Tomáš Bařa poradcem prezidenta Václava Havla. Je členem řady mezinárodních organizací, např. Výboru pro mezinárodní spolupráci při OSN. Bařova mezinárodní firma zaměstnává 50 000 lidí v téměř 70 zemích, ve svých obchodech ale prodává i boty jiných výrobců. V Česku provozuje Bařa jen malou obuvnickou továrnu v Dolním Němci.

Vyznamenání: Řád T.G.M. II.

trůny (1991), Řád Kanady (1979, nejvyšší kanadské vyznamenání).

Manželka Sonja, původem Švýcarka, studovala architekturu. Mají syna Thomase, který je od poloviny 80. let šéfkem firmy, tři dcery a devět vnoučat.

Plk. Tomáš Bařa

Wichterleho pomník: ne socha, ale čočka

Praha, 29. 10. 2003
Nezvyklý pomník chystá Praha 6 pro akademika Otta Wichterleho. Nebude jim jeho postava, ale kontaktní čočka, tedy objev, který ho nejvíce proslavil. Na základní kámen včera před Ústavem makromolekulární chemie poklepali Wichterleho manželka Linda, zástupci akademiků a starosta městské části Tomáš Chalupa během slavnosti, která připomněla Wichterleho nedožitě 90. narozeniny. Na přesnou podobu pomníku radnice vypíše soutěž. (čtk)

Výhody při vývozu do USA padnou

Praha (pmr) - Se vstupem do Evropské unie ztratí zřejmě české firmy výhodnější podmínky, které dosud mají při vývozu do Spojených států.

Přestane totiž platit takzvaná doložka nejvyšších výhod, kterou mělo Česko s USA uzavřeno.

Vývozce by to však příliš ohrozit nemělo. „Rozdíl cel s doložkou nejvyšších výhod - bez se pohybuje u jednotlivých výrobků mezi 1,2 až 9 procenty z hodnoty zboží.“ říká šéf agentury na podporu obchodu Czechtrade Martin Tlapa.

Do Spojených států míří z tuzemska zboží za zhruba 33 miliard korun ročně.

„Sousedě, proč celou noc svítíte?“ „To je nápad mojí ženy. Nechává svítit světlo kvůli zlodějům.“ „To je ale opravdu hloupost. Taková si nosí s sebou vlastní baterku!“

„Co jsi dala manželovi pod stromeček?“

„Velikonoční vajíčko!“

„Cože?“

„On je zvyklý, pracuje jako programist.“

»Chytré hlavy« mizí i z Česka, nahradit je mají cizinci z východu

Praha, 23. 7. 2003
Za lepšími platy do zahraničí odcházejí i čeští vědci, počítačovní odborníci a lékaři. Jejich počty ale nejsou na rozdíl od zemí Evropské unie dramatické.

Češi se totiž neradi stěhují za prací i v rámci republiky. „A pokud mají odejít do zahraničí, je to pro ně ještě komplikovanější,“ řekl ministr Petr Mareš, který ve vládě odpovídá za vědu.

Jeho slova potvrzuje i Draho-míra Fischlová z Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí, která spolupracovala na studii o migraci: „Zájem o práci třeba v Německu se snižuje.“

Čeští počítačovní experti tak například ani nevyčerpali všechny „zelené karty“, které jim berlínská vláda nabídla. Mista poté zaplnili programátoři z Asie.

Přesto se ale stát o své „mozky“ obává a připravuje opatření, která by je na českých univerzitách udržela.

„Chceme postupně zvyšovat výdaje na výzkum a vývoj, realizovat projekty na podporu mladých vědců, dávat stipendia pro doktorské, kteří se vrací ze zahraničí.“ říká Mareš.

Plánovaný příliv peněz do vědy ale zbrzdí reforma veřejných fi-

nancí. Škrtat totiž bude muset i Mareš. „Věřím ale, že peněz na vědu alespoň částečně přibude, i když to bude méně, než se původně plánovalo. Perspektiva pro mladé vědce snad nakonec nebude tak temná, jak vypadá nyní,“ míní vicepremiér Mareš.

Přesto vláda plánuje pro jistotu přilákat kvalifikované odborníky a vědce ze zahraničí - z Bulharska, Chorvatska a Kazachstánu.

Na konci července odstartuje pilotní projekt, díky kterému získá rychleji trvalý pobyt tři sta vzdělaných cizinců i s rodinami. Budou si jen muset udržet dva a půl roku zaměstnání a obec by na ně měla sepsat pozitivní posudek.

„Sto padesát z nich budou lidé, kteří již v Česku žijí a pracují,“ říká koordinátorka projektu Věra Ivanovičová z Ministerstva práce a sociálních věcí. „O přijetí rozhodne vzdělání, délka zaměstnání, věk i jazykové znalosti, preferujeme samozřejmě češtinu. Ale body lze získat i za vzdělání manželky či za nezletilé děti.“

Snazší získání víz a povolení k pobytu pro vzdělané cizince hodlá podporovat i Mareš: „Doufám, že české „zelené karty“ budou k dispozici právě pro špičkové vědecké pracovníky a vědce.“ (stk)

EU candidate states shocked by restrictions on workers

PRAGUE - European Union candidate countries are feeling betrayed by last-minute barriers being put up on the eve of enlargement in May to keep their workers out of western Europe.

by KATKA KROSNAR

Free access to the labor market in the current, prosperous 15-nation EU was a major attraction for the accession states, 8 of which are from the former Soviet bloc in eastern and central Europe. The promise to be able to compete for jobs in the West helped bring a „yes“ vote in national referendums on EU membership.

But now these states, many of which have high unemployment, have found doors locked as almost all of the 15 existing EU countries say they will restrict the inflow of workers from the newcomer nations. „This is unfair and unjustified. When the negotiations took place in 2001, many EU members insisted that they would not intro-

duce restrictions and that our citizens could work in these countries after May 1“, Slovak Foreign Minister Eduard Kukan said.

Germany and Austria had announced that they would insist on transition periods of up to seven years before workers from the new EU member states could come in without restrictions. But other countries which had previously vowed to keep their labour markets open, such as Britain, Sweden and Denmark, and most recently the Netherlands, have changed their tune. Only Ireland has vowed to keep the door open.

„The reality is that the economic situation has gotten much worse in Holland. We have a high increase in unemployment“, Dutch Prime Minister Jan Peter Balkenende explained.

Hungarian Foreign ministry spokesman Tamas Toth said Budapest views restrictions as „a step backwards“ and hopes limits on the free movement of labour would be lifted as soon as possible. Press reaction has been more outspoken. „Aren't you ashamed Holland?“ asked Poland's newspaper *Gazeta Woborca*. „The joy of unification has been replaced by bitterness: they don't want us.“

The Hungarian, Czech and Slovak Labor ministries have all said they were considering restrictions on workers from other EU states although they were for now only monitoring the situation. And in Lithuania, a former Economy minister said his country could renege on its promise to close its Ignalina nuclear power station: „Let's not crawl to Europe on our knees, let's show our horns.“

MARCH 2004

• EUROPEAN REPORTER •

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mírko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel.: /905/ 278 - 4116.
E-mail: mirko388@allstream.net

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 19:00
USA ... \$ 24:00
Zamoři, letecky ... \$ 28:00

Sdělení čtenářům v ČR: dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Renáta Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy.

Sdělení čtenářům na Slovensku:

Dobrovolné předplatné na rok 2004
lze poslat poštovní poukázkou ty-
pu "C" nebo v hotovosti na adresu:

Jaroslav Kašík, Kalinčiaková 23,
917 01 Trnava, Slovensko.

* actuality

Kontakt s českým
TV vysíláním: /416/

535-4990.--Z Jaroměře se do Viktorie, BC
přestěhoval nezávislý přistěhovalc Miloš
Hůlka, 42, povoláním instalatér, s rodinou.
Odhaduje, že mu úspory vydrží 2 měsíce.--
Dirigent Míša Roháč měl úspěch v Mississau-
ze 7.2.04.--V Torontě zemřeli: Nicholas
Goldsmidt, zakladatel Can.Opera Co., a Mar-
cela Látová, 83. V Ottawě: Kristián Kopp.--
Čechokanadan S.Hayer si ve Špindlerově
Mlýně vylepšil skikros a našel si českou
dívku.--V Saskatoonu zemřel Tomáš A.Peter-
ka, 56, syn germjr.Ludvíka Peterky. Ve Winni-
pegu odešli Ján Rondoš a Kathy Kolářová.--
Slovenského prezidenta R.Schustera fascinu-
je stále kanadská příroda; píše o ní 3 kni-
hy. /Sepsal zatím 20 knih./ Jeho sen: pro-
jít celou Kanadou!--Brněnský rodák, herec
Pavel Kříž žije střídavě v ČR a v Kanadě,
kde pracuje jako psychoterapeut "na volné
noze". Plánuje film o
dětské kruto-
sti.--Vznikla
nová společ-
nost: Royal
Opera Canada.
Tel./416/322-
0456.-- Kan.
firma King
Products má
v ČR úspěchy.
staví kiosky.

Přijďte si zacvičit do Sokola!

Dospělí - každou středu od 20 do 22 hodin
Děti - každou sobotu od 16:30 do 18 hodin
GYROS GYMNASIUM, 12 Denisy Ave. (severně od
Keele & Eglinton Ave. W.)

Voljebal - každé pondělí 19:30 - 22 hod.
Nohejbal - každou středu - 19:30 - 22 hod.
George Harvey Collegiate, 1700 Keele St. (jižně od
Keele & Eglinton W.)

Info: Jan Waldauf (416) 626-3476 a Jan Špydlík (416)
656-0490

Na celosvětovou konvenci Řádu sv.Lazara Je-
ruzalémského přijeli z ČR dva rytíři: Ondřej
Vanke/vlevo/ a MUDr.Zdeněk Trefný/vpravo/.
První je známý čs.skaut, druhý byl osobním
lékařem p.kardinála Berana, během jeho inter-
nace a po ní. Skaut Ondřej se narodil 3.10.
1961 v Praze, byl členem zakázaného 1.praž-
ského oddílu tamtéž od r.1971 /vedl jej J.
Zikán/. V letech 1990 až 98 byl členem ná-
čelnictva Junáka jako zahraniční zpravodaj,
pak členem Evropské rady v Ženevě. V sou-
časné době funguje ve správní radě Nadace
Jaroslava Foglara. Jedním z jeho vzorů na
počátku 90.let byl roztocký skaut Jiří Bayer-
BYE GAN. / O oba výše zmíněné rytíře se vzor-
ně staral P.Libor Švorčík, Jan Matějovič a j./

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

Od 15.do 19.4. budou dávat drama pro děti o holocaustu "The Secret of
Gabi's Dresser" v Al Green divadle, 750 Spadina Ave., Toronto /roh

Bloor St.W./. Informace a lístky: /416/489-4709. Hra pojednává
o židovské dívce v tzv.Protectorátu, skript napsala Kathy Kače-
rová. Zakladatelka divadla Helena Fine má také kořeny v ČSR.--
MUDr.R.Roden si připravuje přednášku pro naše seniory v Montre-
álu na téma "Jak je možné oddálit nepříjemnosti stárnutí?" Info
na č./514/ 343-4981.--Sokol Canada uspořádá svůj XI.slet v To-
rontě ve dnech 23.až 27.6.04. Hlavní vystoupení bude v Centen-
nial Parku v Etobicoke.--Dr.Vlastimil Vrána patří v Montreálu
mezi nejaktivnější poúnorové exulanty. Neuvěřitelně: 25.4.04 o-
slaví své 80.narodiny, ke kterým mu blahopřejeme. Jeho trvalým
"pomníkem" je, že založil v r.1992 Komenského Institute, který
znamenitě propagoval české umění, kulturu a vědu.--Delegace
čtyř českých senátorů /členů Stálé komise Senátu pro krajany
žijící v zahraničí/ navštíví Kanadu koncem června 2004. Neku-
dou to možná všichni muži.--Soudce ve Winnipegu rozhodl, že Če-
chokanadan E.Moravec nebude vydán české policii, ač byl v Li-
berci v r.1996 odsouzen za krádeže k 6ti měsícům a před nastou-
pením trestu českým policistům utekl a dostal se zpět do Ka-
nady.--V Praze zemřel v lednu t.r. zasloužilý montreálský kra-
jan dr.Václav V.Nebeský, nar.14.7.1927. Zasloužil se mj.o Komen-
ského Institut.--"Kan.Sokol" přinesl článek "J.Kasarda-a Sokol
in the Canadian Army". Žije v Ottawě, kam se odstěhoval z Camp
Borden.--"Nový Polygon" má adresu: c/o PRIMUS, Vězeňská 7, 110
00 Praha. Předplatné přijímá také Jan Samer v Torontě.--Jan
Waldauf slaví brzy "75".--Ve Vernon, BC zemřel 27.2.krajan Ja-
roslav Šimon. Pocházel z Plaňan, kde se narodil 18.7.1922. Paní
Alici posíláme naši kondolenci.--Cílem kanadských turistů se
mimo Prahu a K.Vary stává stále častěji Český Krumlov.--A.Fogl
oslavil 55.výročí přistání v Halifaxu výletem do Nicaragua. Je-
ho paní Rose příliš nadšená nebyla.--Tomáš Kubínek vystoupí ja-
ko "Certified Lunatic" v Mississauze 4.4.--"LN" vydaly 10ti-

Na besedu s pí
profesorkou J.
Šiklovou přišlo
v Torontě jen
asi 40 lidí, ale
potěšila je zji-
štěním, že mladá
česká generace
spěje k dobré
budoucnosti. Ač
byla uvedena ja-
ko chartistka,
na listině ori-
ginálních signa-
tářů /podle sdě-
lení v exilovém
"Českém Slově"
z února 1977/ ne-
ní. Chyba byla,
že nikdo nepode-
psal přítomnému
mu Aleši Březi-
novi, který prv-
ní znění Charty
77 podepsal /ja-
ko: zřízenec/. MJ

Má na skladě CD "Radůza...při mně stůj"
czech-books.com

Josef Škvorecký PULCHRA - PŘÍBĚH O KRÁSNÉ PLANETĚ

Výzkumná kosmická expedice se na počátku 4. tisíciletí vydává
na planetu Pulchra. Posádka je šokovaná: vzdálená planeta
nejen vypadá jako Země, ale i její obyvatelé vypadají jako
pozemšťané. Až na pár rozdílů (např. "zajímavý" sexuální
život nebo skutečnost, že ženy na Pulchře snášejí vejce, ze
kterých se pak rodí děti).

Tato nová kniha překvapí Škvoreckého čtenáře. Pod stylem,
který připomíná science fiction, jsou poutavé a závažné úvahy o
naší civilizaci a kam to vše míří...

Máme na skladě více než 1000 titulů knih, CD, DVD a CD-
ROM. Navštivte naše internetové. VISA a MASTER CARD.

Toll free number: 1 877 287 1015
1652 Mountbatten Place, Victoria BC, Canada, V8S 5J9
www.czech-books.com

S tímto obrovským lodním kufrem se do Kanady v říjnu 1951 přistěho-
val známý windsorský exulant Bohumil Kabriel. První záchytnou adre-
su mu poskytl inž.Karel Janeček, syn "Jawaře" Janečka.

stránkovou přílohu na počest Tomá-
še J.Bati, z pera Aleny Plavcové.
--Jarmila Hartmanová-Standen /z
Ontaria/ vyhrála v supermarketu
TERNO v ČR 1.000 Kč.za humornou
povídku "Ať Vás mír a soulad pro-
vázejí životem!" Popsala své zku-
šenosti s nezbedným kanadským děc-
kem.--Marie Vlasáková oslavila v Torontě "100".--
Moravčikoví z Edmontonu se vyhnuli kan.zimě poby-
tem na Kihei/Havaj/.--J.Hamr přišel do Kanady v
70.letech z Řecka.--Hrabě E.H.Dobrzenský s paní
prodali zámek v Dobřenicích u Hradce paní Katsch-
nerové a žijí spokojeně ve Vancouveru, BC.--"93" o-
slavila Bna Jarošová-Koukolová v Torontě. Protože
sokolovala, vypadá na mň. --Plk.Bob Moravec se roz-
loučil s přítelem Ottou Losem, 78. Založili spolu
Klub "Nibowaka".--Největší loňskou událostí Sloven-
ského luth.evang.kostela sv.Pavla v Torontě byla
návštěva p.biskupa Slovenských evangeliků ve Vojvo-
dině, dv.P.Samuela Vrbovského. Stará se asi o 60.000
oveček.--Po dvou operacích šedého zákalu vidí ot-
tawský dr.L.Drahotský jako novorozeně: 20/20. Píše
knihu.--B.Špačkové z Delta, BC, zemřel manžel.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Kauza Jan A.Baťa ve Zlíně je ve slepé uličce. Převoz jeho ostatků z Brazílie na zlínský Lesní hřbitov se stal definitivně nereálnou záležitostí. Magistrát města přiznal, že ve složité právní záležitosti už řadu měsíců nevyvíjí žádnou iniciativu. Důvodem je postoj brazilské rodiny Baťů podmiňující tento záměr plnou právní rehabilitací Jana Bati. --Na charterovém trhu se pokouší ČSA koupit Travel Service, příp.i Fischer Air, která má nového vlastníka. Letenky ČSA z Prahy do některých míst v záp.Evropě budou zlevněny, někdy až o 4.000 Kč. Ruský Aeroflot ročítá s expanzí na východ od Moskvy. --V.

Praha Za mimořádné celoživotní dílo byla v sobotu pasována v Arcibiskupském paláci na Hradčanech rytířkou českého lékařského stavu profesorka plastické chirurgie a popálené medicíny Radana Königová, která je světově uznávanou kapacitou. Letos poprvé ocenila Česká lékařská komora svým nejčestnějším titulem ženu.

Klaus bydlí v kontiskátu po lahůdkáři Lipperovi. Ex-prezident V.Havel bydlí za rohem. -- Jiřina Bohdalová byla uvedena v seznamu agentů StB, ale u soudu prokázala, že tam neměla být. Řekla soudci: "Můj otec byl tehdy zavřený, nechtěla jsem mu přitížit, proto jsem kývla". Pak se ukázalo, že byla nepoužitelná. -- "Info.Bulletin ČSÚZ-u" přinesl užitečný článek o Stálé komisi Senátu pro krajany žijící v zahraničí z pera předsedkyně Jitky Seitlové. /Kopii pošleme vážným zájemcům zdarma. / -- Na nádvořích Pražského hradu bude větší počet stánků, kde se budou prodávat "pamětihodnosti", pohledy a pod. Byl i návrh, aby v nepoužívaných budovách byly penziony pro turisty. /Zajímá nás názor arch.Mirka Řepy. / -- Vězenský hřbitov na Mírově bude restaurován. Finančně přispějí Poláci i Maďaři /je tam pochováno na 500 Poláků vězněných nacisty a z Maďarů

POVÍDKA TŘÍ KAMENŮ

Ne! Vždycky odmítal představy vlastní i slova přátel, že by se ještě někdy mohl setkat s otcem. Gottwaldovo tvrzení o věčnosti rudého ideologického sepětí se zdála mít hrůznou váhu skutečnosti. Že by se za tohoto stavu naskytila možnost setkání? Tomu prostě nevěřil. Leč neuvěřitelné stalo se skutkem. Chystal se k odletu do kanadského Hamiltonu, kde se to všechno mělo stát.

Jeho táta odešel před komunisty v roce 1949. Kdo nejde s námi, jde proti nám - použili ono známé soudružské tvrzení. Doktore, podepiš nám přihlášku. Jako právník viděl svoje poslání především v nezávislosti, v nestrannosti, v podmínkách možnosti hájit ty i ty. Nepodepsal a pak už raději rybařil. Z Českých Budějovic, kde rodina před likvidací žila, sem nebylo daleko. Otec ta místa miloval. Z každé řeky nyní tedy před putováním za oceán vylovil kámen. Ten z Malše chtěl dát odborně zasadit na pomník, zbývající dva pak uložit k hrobu. Na letišti v pražské Ružyni se hoši s bezpečnostními kontrolními přístroji zpočátku trochu divili. Kameny? Na co, plali se s profesionálními podezíravosti. Ale legenda k nim je uspokojila. Směl je s sebou vzít na palubu Qantasu OK.

Po osmačtyřiceti letech se tedy nakonec s otcem setkal. Tedy u otcovy náhrobní desky. Přiklekl a šeptem tu vyřikal všechno, co se v jeho duši za ta léta nahromadilo. Byl to jeden z vrcholných okamžiků jeho života. Graduující osudová sinusoida. Nebylo nic, čemu by věřil méně a nebylo více, čeho by si přál než alespoň se, doputovat. Takže stalo se. Hned v příštích chvílích oslovil jednoho z místních odborníků. Kamenem řeky Malše chtěl přece symbolicky doplnit místo otcova spočinutí. Umístit jej tam někde pod nápis JUDr. ANTONIN HYNEK. Mistr kamenický však odvětil: sorry! Až jestli umístění kamene na desce hrobu povolí správa hřbitova.

Nu, a správa hřbitova to nepovolila. Neuměl v jemných jazykových odstínech anglicky vysvětlit příslušné úřední instituci, o čem mu jde. Ne, tyhle řádky vůbec nesledují kritiku správy hřbitova. Po několika dnech to vlastně pochopil. Takhle by mohl kdokoli chtít instalovat na hřbitově kde co. I když tady přece byla zcela zjevná evidentní motivace samotného záměru bez jakýchkoli postraních umyslů, případného zneužití, či propagace čehokoli.

Přátelé z Hamiltonu mu radili: i tady máš americké lepidlo. S tím když namažeš koleje, nepřejede je žádná lokomotiva. Prostě to tam přilep sám. Neudělal to. Báł se, že po dvou třech zimách mráz může pohnout i tím super lepidlem. Že by pak po něm zbyla na náhrobku jen nepěkná skvrna. A to nechtěl. Všechny ty tři kameny tedy zůstaly pohromadě. Zahrnuty v jamce, odkud si vzal před cestou zpátky do Čech trochu kanadské země. Té, která poskytla jeho otci nejen spolehlivý azyl, ale i spočinutí milosrdné.

Na snímku v levém horním rohu ony tři kameny těsně před uložením

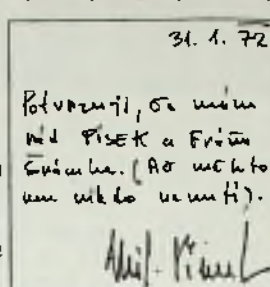

JUDr. Antonín Hynek má hrob na hřbitově Holy Sepulcher v 464 Plains Rd. West, v Burlingtonu, Ont., blízko české farý.

FOTO a TEXT Václav HÝNEK

Písek měl rád, ač jej k tomu nikdo nenutil...

Nebyl ani tak opulentním filozofem, jako kterého režíra, ale i těch, kdo je vyvádějí a vytvářejí v českou zaslou... malá domů". To je, byl vždy proti pokřtěnosti na všech stupních řízení státu, polínkání falešného, vypočítavosti jednotlivce na děti celospolečensky, zneužívání pravomocí.

ci čimelů velkých. Leč nejen to. Byl čas, kdy Miloslav Šimek neměl otevřený vstup na každé jeviště. Jako vynálezce školy Jaroslava Foglara dal vždy otevřeně najevo, co

si mysli. Nekritizoval kategoricky a za každou populární cenu. Znal dobře názory diváků a polínkačů. Nebyl rád, když byl nucen, aby měl někdo rád? To ostatně vyplývá z jeho zápisu v zákulisí píseckého divadla. V ústředním gaudu. Někdy svůj těžký, plnou existenci čas z let kulturní normalizace nestavěl po politických značích na sklónku minulého století na obdiv. A už vůbec ne, jako že byl v té době posílený samizdatový hrdina.

Když zase směl před širší publikum, znovu si zahrával. Polínkač sáhal je náročná a nevědomá disciplína. Jeho kolegové z uměleckých kruhů už se ani netajili, že i v minulém režimu jezdili po světech, ne zahrabali, ani ture, angažmá v západních zemích i pobýval tam. Někdy dokonce pro radost měli zážďali z jasu o výmazy z různých seznamů, které namnoze byly paralelou mnohých cest. Miloslav Šimek svoje putování s osem po Šumavě k posouzení žánrů soudit dává nenutit. I tak jej v jeho osobní tvorbě v různých rovinách těžko kdo nahradil. Jak vyplývá z jeho zápisu, i

V pondělí 16. února Miloslav Šimek podělal lektuři. Bylo mu nelehké 64 let, z osobního soukromého rozhovoru. Písek měl rád, ač tady jej k tomu nikdo nenutil. CA (fotografie a foto archiv autor)

/Týdeník "Písecké postřehy", č. 8. - 25. 2. 2004. /

STÁŽE V ZAHRANIČÍ - jedna z priorit univerzity

Od vzniku Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně (UTB) uplynuly tři roky. Po celou dobu své existence se důležitou univerzitou deklaruje jako moderní, dynamická instituce, navazující kontakty v zahraničí a vycházející absolventy, schopné najít si uplatnění kdekoliv v Evropě. Právě tato oblast činnosti UTB nabývá nyní, těsně před vstupem ČR do EU, na praktickém významu.

Pro letošní rok jsme si vytyčili jako jednu ze svých priorit zvýšení počtu studentských mobilit v zahraničí. Na jejich podporu jsme vyčlenili nemalou částku ze svého rozpočtu - 750 tisíc korun. Uvedl rektor UTB prof. Ing. Petr Šáha. ČSE. Finančně se na zaplacení výměnných pobytů a odborných praxí podílejí také Evropská unie a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR. Studentům tak přibývá možnost vycestovat na některou z evropských univerzít v rámci programu Soroptes/Erasmus a odborných projektů. Jen v rámci programu Soroptes/Erasmus vycestuje v akademickém roce 2003/4 do zahraničí 31 studentů a 21 pedagogů UTB. A naopak do Zlína jezdí studovat a pracovat 23 studentů a 13 pedagogů. Jinou možností jak vycestovat do zahraničí, je využít nabídek mezinárodních studentských organizací AIS, SEC a IAESE. Jedná se o polské pobytů na UTB.

Zahraniční mobilita studentů usnadňuje postupně zavádění jednotného kreditového systému u všech studijních programů na UTB. Systém je kompatibilní s evropským standardem ECTS, což zjednodušeně znamená, že je studentům bez potíží uznán počet kreditů získaných za zkoušky a zápůjčky, složené během pobytu v zahraničí, vysvětlil rektor. Podle jeho názoru by bylo ideální, kdyby student mohl část svého studia nejlépe celou dobu - absolvovat na některé z evropských univerzít. "Studentům by to přineslo nejen výrazné zlepšení vzdělávacích schopností v cizím jazyce, ale i získání cenných životních zkušeností," je předsedou rektora.

Ústřední aktorkou, která má podpořit výjezd studentů doktorského studia do zahraničí, je dohoda z řeky Alen, uzavřená v srpnu loňského roku. Na jejím základě by se měla Fakulta technologická zúčastnit univerzitní síti garantujícího evropského doktorského programu. Studenti by tak mohli absolvovat část studia na kterékoli z vysokých škol, jež budou do projektu zapojeny. O účasti v projektu zatím projevil zájem Velká Británie, Švédsko, Portugalsko, Itálie, Slovinsko a Česká republika, vysvětlil rektor.

Všechny uvedené aktivity směřují k posílení zahraničnímu čili, juna je výchova absolventů, kteří budou mít potřeby s uplatněním v rámci Evropské unie. I proto je od minulého roku absolventům magisterského studia současně s diplomem vydáván jeho úředně ověřený anglický překlad, což jim usnadní uznání dosaženého vzdělání v zahraničí, doplnil rektor.

Univerzita podle jeho slov neustále hledá nové formy a možnosti spolupráce, ať už se jedná o kooperaci ve vědě a výzkumu, přípravu společných studijních programů, bilaterální dohody o výměnných pobytích studentů a pedagogů, přípravu kurzů přednášených v angličtině a další.

Mgr. Jana Brázdilová

O LETCÍCH

Poslední adresa Karla Ottý /viz foto na této straně/ byla: 530 Iris Rd., Casselberry, FL. 32707, USA. Prý rád krmil krokodýly; snad se nestal jejich obětí?—8.2.2004 zemřel v Příbyslavicích plk. Jaromír Grygar, známý malíř. Byl u 311. Po službě v RAF se usadil ve Walesu, ale opustil své studio a své přátele tam a usadil se nakonec ve své rodné vlasti.—Oprava: Boleslav Ivánek, nar. 1917 v Palkovicích, zemřel 5.8.2003. Po absolvování učitelského ústavu v Bratislavě, vyučoval na české menšinové škole v Rumunsku. Neuposlechl výzvy k návratu do vlasti a vstoupil do čs. zahraniční armády. Od r. 1939 byl členem vojenské zpravodajské skupiny v Rumunsku, v r. 1940 odjel do Turecka, kde pplk. gšt. H. Píka působil jako vedoucí naší residentury. Prošel Syrií, byl u Tobruku a v Anglii se přihlásil k čs. letectvu. Vyškolen se v Kanadě a na Bahamách a u 311. čs. peruti létal jako navigátor. Po válce krátkou dobu učil na obch. akademii ve Frýdku-Místku, ale jako záp.

letec byl poslán do výroby. Pracoval na hutních montážích v Ostravě. Pak se dostal na Výzk. ústav v Dobré. V r. 1947 se oženil, s manželkou Libuší měl 2 syny. Byl šťastně ženat 56 let.—Fotograf a býv. letec RAF L. Sittenský vystavoval své nejlepší fotografie v Muzeu hlavního města Prahy.—Vdova po Ot. Machkovi, roz. Měřická, v Českém útluku pro důchodce u Chicaga nežije. Jediný kontakt na pozůstalou rodinu po MUDr. O. Machkovi je jeho syn Peter v St. Louis, MO.—Mgr. Milan Herčút, Banská 523/6, 039 01 Turčianske Teplice, Slovensko, píše knihu o Jozefu Kaňovi, který se narodil 26.9.1914 v Krupině na středním Slovensku. Uletěl 7.6.39 se sedmi přáteli do polského Deblinu, kde vstoupil do polského letectva. U Poláků pak zůstal i ve Francii a v Anglii/303. peruť/. Později byl přeložen k polské 315. peruti. Kaňa není v žádném seznamu čs. příslušníků RAF. Jeho dcera údajně žije v Edmontonu.—Alois Šiška si vzal Vlastu v Kolíně /n. Labem/ v r. 1968.—V Brně se plánuje moderní základna vrcholového leteckého sportu. V pozadí je Vlad. Zejda s paní.—Paní Plocky, vdova po lidickém Josefu Horákovi, se účastní letos zájezdu čs. zahr. letců z Anglie do Prahy během června.—Ing. V. Kočvara napsal do pardubických novin "Vzpomínku na plk. Bohumila Dubce". Narodil se ve Svítkově v r. 1916, zemřel 8.10.2003. Sloužil u čs. 313. peruti a nakonec u 311. na Liberátorech. Z Anglie se vrátil do ČR v r. 1990.—Veterán 2. světové války, tankista Jan Horal, 81, dostal v únoru t.r. Řád britského imperia. Na charismatického muže působí vše, co patří k letectví jako droga. Když ho gen. Jan Irving začal zvat na setkání letců, Horal si opatřil uniformu RAF. Skuteční letci jeho výmysly tolerují, i když zachází někdy příliš daleko. Např. tvrdí, že létal s kanadskými letci v Africe, ale tam žádní nebyli. Není jasné, zda na východní frontě byl jako Hoffman.—Do civilu odešel velitel let. základny v Náměšti n. Oslavou plk. Věroslav Odehnal.—Vedou-

Josef Ocelka
velitel 311 peruti

MuDr. Hrbáček
lékař 311 peruti

GOTTWALDOVI VAŠNOSTOVÉ

Komunistický puč zastihl Aloise Šišku ve Vysokém Mýtě, kde dělal vojenského leteckého instruktora. Rychle se pokusil odejít do Anglie, ale sebrali mu pas. O pár dní později nechal svolat letce z Východu a Západu do Slovanského domu Bedřich Reicin. Řval na ně z řečnické tribuny, ať ti, kteří sloužili v Anglii, sundají z uniformy «křídla» britského Královského letectva. K Šiškově zděšení k tomu mlčel i přítomný Jan Masaryk. «Jen se slzami v očích počal opakovat, že dobře ví, za co jsme bojovali a umírali. Brzy po téhle epizodě se nechal slyšet, že prosí postavění a čest.»

Později si ho zavolal velitel posádky: «Vy západáci jste bojovali za kapitalismus proti socialismu. Teď vás musíme přeskóčit na socialismus.» Do týdne měl napsat úvahu na téma Gottwaldových projevů. Ve stanovené lhůtě Šiška poslal na velitelství vzkaz: «Nemám k tomu co říci.» Když pak našel v zásuvce svého pracovního stolu nevyplněnou přihlášku do KSČ, seřval přednostu spisovny: «Vemte to, roztrhejte a zničte.»

Povolili mu odjet na léčení do Trenčianských Teplic. Když se večer vracel ze zdravotní procházky, čekal na něj v pokoji kapitán Obranného bezpečnostního zpravodajství se zatykačem. Šiška nedal najevo sebemenší znepokojení. «Vašnosto, řekl jsem mu, já jsem totiž komunisty zásadně oslovoval vašnosto, teď jdu na večeri, protože i na gestapu mi dali najist. Chci po mně čestné slovo, že neutču. Vašnosto, povídám, čestné slovo lidem, jako vy, nedávám. Ale kam bych vám asi na těch nohách mohl utéci?»

Při výslechu na něj řval sám náčelník Obranného bezpečnostního zpravodajství. «Co na mě řveš?» postavil se proti němu Šiška. «Kdes byl, když se střídalo?» Propustili ho z armády a vykážali z Prahy do Dušníků nad Vltavou. Když se snažil získat místo ve Fotografii, sdělil mu kádrovák lakonicky: «Pro vás, benešovské zrádce, existují jen doły, hutě a státní statky.»

Brzy ho ale vyhodili ze statku, kde se uchýlil jako půdohospodář. Naučil se opravovat televizory a doma pracoval pro podnik místního hospodářství. Když na něj přišlo udání, že si staví vysílačku, obcházel příslušníci Státní bezpečnosti kolem jejich domku několik týdnů. Žalil ale také, že jeden ze sousedů řekl komunistům na veřejné schůzi: «Za to, jak se chováte k tomuhle statečnému člověku, bych vás nejradši všechny prohodil oknem.»

Gandy přelétávalo čs. letectvo
před lety 1939-1945

ŽÍT NA VĚKY

IAN HAIL
VIT FOMÁNEK

Českoslovenští letci zapluli za druhé světové války jednou z nejčestnějších kapitol naší historie. Na přelomě tisíciletí... Věnuje se například «společné Evropě» na ně příští generace osamostatně a že tato publikace nezklame jen postmoderní posměšným komentářem tráví a občas tragických osudů. Pokud knihy nezbývá v prodejnách, zaleďte u Nakladatelství Ostrava, P.O. Box 32, 160 41 Praha 6 (přístupné se metrou). Zadejte u svých knihkupců. Cena 397 Kč.

Karel S. Otta byl zadním střelcem Liberátora v posádce kap. Slánského. Žil na Floridě. Pak se nám ztratil. Kdo o něm ví?

Je známý případ, že se válečný tankista z úcty k letcům vydává za letce /viz str. 5/, ale tento obrázek jasně naznačuje, že válečný letec Jaroslav Novák-zvaný Tkanička/vlevo/, se stal obdivovatelem čs. parašutistů. Vyjádřil to mj. i tím, že pomohl v Austrálii oslavit 90. narozeniny členovi paraskupiny CALCIUM, Karlovi Niemczykovi. Třetí na fotce je Alena Jirásková z českého konsulátu v Sydney. Karel Niemczyk měl krycí jméno Nechvílek a byl telegrafistou skupiny CALCIUM. Narodil se 15.2. 1914 v Karpentné, okres Frýdek-Místek. Je stále ve vynikající kondici.

Vedoucím Odboru mimorezortní spolupráce při ministerstvu obrany je brig. generál Ing. Josef Prokeš. Na cestu do Prahy z Anglie se přihlásilo zatím 40 osob.—Zdeněk Chmelař sbírá podpisy čs. válečných letců. Adresa: Troilova 441, 108 00 Praha 10.—Strašice pod Brdy mají nového čestného občana: Boba Velvarského z BC. Přiznal se, že v okolí Strašic jako mladík chodil na houby.—Poslední adresa Honzy Auera byla: P.O. Box 4900, Santa Clara, CA. 95054, USA. Je prý nepšavec.—V Ústí n. L. žije sestra Oty Hanzlíčka z RAF. Jmenuje se Jiřina Hanauerová. Po Hanzlíčkově byla pojmenována autobusová linka č. 11. Nápis obsahuje i letopočet: 1911-1940. Autobus křtili: ústecký primátor Petr Gandalovič a starosta Haltonu /V. Británie/ G. Redican. Byl u toho i plk. Hugo Mellion a skauti místního oddílu, který nese jeho jméno.—J. Marek sehnal v Anglii nové materiály o Vránovi a Navrátilovi /Operace Dolphin/.—Sv. býv. pilota RAF Jiřího Osolobého jménem George údajně žije v New Yorku. Kdo pomůže?—P. Vančata sbírá materiál o radiotelegrafistovi plk. Jaromíru Bajerovi.—Britští letci byli schopni vyfotografovat za války koncentrační lágr v Osvětimi. Je vidět i kouř stoupající z pecí, kde se pálila lidská těla. Jasně jsou i dva bloky označené jako "Kanada", kde se třídily věci po zavražděných vězňích. Když se několika vězňům podařilo uprchnout, dva z nich údajně žádali prostřednictvím Vatikánu, aby byl celý komplex zničen bombardováním a tím by další vraždění nepokračovalo. Fotografie prý vzala letadla typu Mosquito. Národní let. archiv je v Keele /Necastle/ a je tam 5 a půl milionu válečných fotografií.

O VOJÁCÍCH

Zajímavé knihy v našem vojenském archívu—Eduard Rulf: "Volá Kahýra 1939-1945", vzpomínky na čs. vojenské rozhlasové vysílání z Kahiry, 576 stran, vydala Votobia v Olomouci. Má unikátní fotografie a informace o všech čs. důstojnících, které za války Kahirou projeli. —Karel Pacner: "Československo ve zvláštních službách", pohledy do historie čs. výzvědných služeb 1914-1989, II. díl, 1939-1945, 500 stran. Jedním dechem se čte kapitola "Příběh Karla Sedláčka", který jako čs. zpravodajec působil v nesmírně obtížných podmínkách ve Švýcarsku. Vedl tamní rezidenturu pod krycím jménem Tomáš Selzinger. V 50. letech v ČSR prošel martýriem výslechů a mučení se strany StB a NKVD. Doslova zešílel a od 15.2.1951 byl izolován v Psychiatrické léčebně v Praze-Bohnicích. Propuštěn byl do domácího ošetřování 6.7. v zapadlé vesnici Otín, kde byl rodině přidělen malý byt v chátrajícím zámku. Sedláček zemřel v klatské nemocnici 1.7.1960. Bylo mu pouze 66 let. O 10 let později zemřela jeho manželka a zůstal syn Jaroslav. Ten dostal 28.10.1990 z rukou prez. Havla listinu povyšující Karla Sedláčka do hodnosti generálmajora in memoriam. Týž den dostal Jaroslav Sedláček v

Roztoky u Prahy, začátek května 1945: pod velením majora Nechvátala se poblíž nádraží sešla tato skupina dobrovolníků, aby se naučila zacházet s ukořistěnými německými zbraněmi. Byli mezi nimi bývalí členové TN /18ti letí čeští středoškolaři/. Část skupiny odjela na bývalé německé vlakové soupravě s kanony ráže 88 mm na pomoc bojující Praze, zbytek zůstal jako místní zájistiění a na strážení zajatých Němců.

Karolinu čestný diplom doktora práv. —Jiří Freidl: "Příběh generála Lukase", 206 stran, vydalo nakl. Šárka v Přerově v r. 2002. O býval. čs. vojenském attaché v USA /byl za války dobře známý i v Kanadě/, který pocházel z Brnička u Zábřehu na Moravě. Při krutých výsledcích v hradčanském domečku byl ubit sovětským poradcem Běleckým, který měl krycí jméno Dorek. V knížce je také zaznamenáno, jak na Mírově zemřel kamarád plk. Lukase, plk. Dítě. Plk. Lukas byl pochován 20. května 1949 na hřbitově v Praze-Bubenči. 29. srpna 1990 jmenoval prezident V. Havel Karla Lukase generálmajorem in memoriam a o 2 roky později dostal "Řád M. R. Štefánika". —Karel Richter: "Přes krvavé řeky"—Čs. východní odboj bez cenzury a legend, 320 stran, vydalo nakl. Ostrov v Praze 6 /Jiří Steglauber/. Obsahuje zajímavý materiál, který dosud nebyl zveřejněn. —Emil Máčel napsal "Stručné dějiny města Vizovic a boje jeho občanů za svobodu", 52 stran. Významnou úlohu za o-

Město mnoha jedinečností

Víte, co spojuje maltézské rytíře, dudáka Švandu, Ladislava Čelakovského, Hurvínka, turecké fezy, "čezety", kráječské sochy moai a naše protiletadlové raketové vojsko? Jihočeské město na soutoku Otavy a Volvyňky - Strakonice.

Vznik města je kladen na počátek 13. století. V té době byl zdejší pán Bavor I. Ten se během krizové výpravy do Palestiny seznámil s johanitami - rytíři řádu sv. Jana Jeruzalémského (od 16. století zvaných maltézští rytíři) a učinil slib, že jim po šťastném návratu věnuje bohatý dar. Svému slovu dostal. Věnoval jim sídlo - strakonický hrad, kostel a řadu vesnic. A tak bylo město bezmála 700 let spjato s řádem, jehož posláním byla starost o nemocné a chudé. Již roku 1243 měly Strakonice pod vedením johanitů svůj špitál. A jedním z posledních humanitárních činů řádu bylo zřízení sanitárních vlaků, které fungovaly ještě během I. světové války.

Město je spjato s dalšími osobnostmi našich dějin. Narodil se tu obrozenecký básník a sběratel lidových textů F. L. Čelakovský a také tvůrce světových leutek Hurvínka a Spejbla Josef Skupa.

Do povědomí veřejnosti vstoupila obec i svou textilní výrobou, zejména fezů, která tu má tradici od 19. století, a také strojírenskou produkci. Zdejší zbrojovka v minulosti patřila k významným producentům zbraní a pak motocyklů, známých pod značkou CZ. Na město v roce 1986 upozornil i jeho současný místostarosta Pavel Pavel. Tehdy na tichomořském Velikonočním ostrově před zraky legendárního cestovatele Thora Heyerdahla pomoci provazů "rozchodit" obří tufové sochy moai. Podpořil tak hypotézu, že je někdejší obyvatelé mohli přemístit z lomu na jejich místa jen pomocí lidské síly, důvtipu a primitivních prostředků.

Strakonice se mohou chlubit ještě jednou jedinečností. Vojáci v Umavodových baretech. Zdejší posádka nemá nikdy dlouhou tradici. V 50. letech minulého století tu byl zřízen útvar - ženijní sklad a existovalo tu také vojenské velitelství, předchůdce okresní vojenské správy. V druhé polovině 80. let sem byla dislokována letka bezpilotních průzkumných prostředků, která pak přešla do Písku a dnes už neexistuje. Koncem roku 1986 sem přibyla jednotka speciálního radiového průzkumu Sovětské armády, která odešla počátkem 90. let společně s ostatními sovětskými vojsky.

Na vojenském významu město nabylo roku 1985, kdy se sem z Lešan a Rožmitálu přistěhoval 9. protiletadlový pluk. Tvořilo ho 5 palebných baterií vybavených kompletem KUB s raketovou výzbrojí. Pluk patřil 9. tankové divizi a byl určen k obraně pozemní vojska. Útvar spadl pod zvláštní režim utajení: vzpomíná někdejší velitel baterie a dnes zástupce velitele 25. protiletadlové raketové brigády pplk. Peter Salák. "Vůbec se o něm nemluvalo, protože veškerá technika a systém velení byly tajné. Vytvářela se tzv. legenda o tom, co tady je, přičemž tu ve skutečnosti bylo úplně něco jiného..." Pokud technika opouštěla kasárna, tak nejen zaplachtovaná, ale pouze v noci, minimálně půl hodiny po setmění. Její příjezd zase musel končit nejpozději půl hodiny před rozedněním. A vagonovými, třeba před odjezdem na ostře střeby v Kazachstán, nesmělo probíhat na strakonickém nádraží, ale v obcích alespoň 20 km od mateřské posádky.

Někdejší pluk prošel mnoha transformacemi. Roku 1989 byl přejmenován na 9. protiletadlový raketový pluk. O 2 roky později byl podřízen vzdušným silám, konkrétně 3. divizi protivzdušné obrany státu, jejíž velitelství sídlilo v Žatci. V témže roce útvar získal novou bojovou zástavu. V listopadu 1993 byl pluk předán 4. sboru PVO ve Staré Boleslavi a současně přejmenován na 46. protiletadlový raketový pluk. V červenci 1997 přešel pod velitelství vzdušných sil ve Staré Boleslavi. O dva roky později, 31. prosince, byl pluk zrušen a 1. ledna 2000 ho nahradila 43. protiletadlová raketová brigáda (plrb), která kromě strakonických jednotek dostala do podřízenosti i prvky v Rožmitálu pod Třemšínem, jež se postupně do Strakonice přestěhovaly. Letos v červnu byla 46. plrb přejmenována na 25. protiletadlovou raketovou brigádu. Během následujících měsíců se mají pod jejími křídly v posádce shromáždit všechny naše protiletadlové raketové prostředky. Strakonice tak získají svou další jedinečnost.

Jaroslav PAJER

Jeden ze statečných

ZMB udělilo čestné občanství města Brna genmjr. Ing. Emilu Konopáskovi, in memoriam. E. Konopásek se narodil roku 1917 a zemřel v Brně roku 2001. Po absolvování Vojenské akademie v Hranicích sloužil jako poručík dělostřelce. Po německé okupaci odešel do Polska a odtud do Sovětského svazu. Pak se spolu s dalšími vydal přes Istanbul do Francie, která však mezitím kapitulovala. Celá jednotka se tedy přesunula do Sýrie a Palestiny. V letech 1940-43 byl velitelem spojovací jednotky u 11. polního pěšího praporu. Zúčastnil se tažení v západní poušti, bojů o Sýrii a obrany Tobruku. Poté se jednotky přeplavily kolem Afriky, Kapského Města a Freetownu do Anglie. V letech 1943-45 se jako velitel dělostřelecké baterie zúčastnil bojů o Dunkerque a osvobození Československa. V letech 1945-47 absolvoval vysokou válečnou školu a pak pracoval na velitelství 6. pěší divize v Brně. V roce 1949 byl jako náčelník štábu divize z politických důvodů z armády propuštěn a perzekvován. Z pozice dělníka v První brněnské strojírně se vypracoval do funkce technického pracovníka. V letech 1967-68 byl částečně rehabilitován a byl mu přiznán titul inženýra. Po listopadu 1989 byl plně rehabilitován a zapojil se do práce Československého bojovníků za svobodu v Brně. V roce 1993 byl prezidentem republiky povýšen do hodnosti generálmajora. Uznáním jeho zásluh v boji za obnovu svobody a státní samostatnosti je i udělení čestného občanství města Brna.

Koncem 80. let byl ředitelem muzea regionu Peel v Bramptonu, Ont. všestranně informovaný Bill Barber /na snímku vpravo/, který pořádal výstavy a přednášky o válečných veteránech, letcích i vojácích. Když došlo na RAF leteckou polského původu W. Mlynarského, pomohl mu plk. M. Novický /po jeho pravici/. Na přednášku přišel tehdy také čs. veterán, pplk. John Nelan, který v Montréalu stál u kolébky odbočky kan. královské legie TGM. Jan Nelan se narodil 4.7.1915 v Praze a je to ten pán vlevo. Před válkou absolvoval důstojnickou školu v Ml. Boleslavi a za války byl v Anglii. Po válce se v Praze náhodou setkal se sl. Věrou Wajmanovou/byla to WAAF-ka/ a byla z toho v Londýně svatba. Oba žijí klidným životem v Torontě.

BOJOVNÍCI OD DUNKERQUE, PŘIHLAŠTE SE!

(Zájezd do FRANCIE k 60. výročí invaze)

Československá obec legionářská, Jednota Frydek-Místek, organizuje ve dnech 4.-11. července 2004 zájezd do Francie pro zahraniční vojáky, kteří v období 1944-45 bojovali jako příslušníci Čs. obranné brigády u Dunkerque. Zájezd se uskuteční, pokud se přihlásí 40 účastníků. Klimatizovaný autobus pojedí po trase Jablunkov, Tinec, Český Těšín, Frydek-Místek, Olomouc, Brno, Praha, Plzeň a Rozvadov. Na těchto místech je možno přistoupit. Trasa dále pokračuje přes Norimberk, Luxemburg, Brusel, Lille, Dunkerque, Saint Omer, Adenkirke, La Panne, Arramanches, La Target, Rouen, Paříž, Versailles, Paříž a zpět do České republiky. V programu je prohlídka Bruselu - Evropského parlamentu, v Dunkerque návštěva radnice, v Arramanches místa, kde se 1. a 2. září 1944 po cestě z Anglie vylodovala naše obranná brigáda. Kromě památných míst bojů budou navštíveny hřbitovy, kde je pohřbeno více než 200 čs. zahraničních vojáků.

V Paříži bude po prohlídce města navštíveno Velvyslanectví ČR, počítá se s návštěvou zámku a parku ve Versailles.

Ubytování ve Francii v hotelích Formule 1.

Předčlázná cena zájezdu byla stanovena na 6500 Kč. Při získání smlouby dotace od ČSOL a za účasti 40 osob bude moci být ke snížení ceny na 4000 Kč.

Pisemné přihlášky zájemců, zahraničních vojáků, adresujte do 30. dubna 2004 na adresu předsedy Jednoty ČSOL Frydek-Místek - Adolf Kaletka, plk. v.v., 739 97 Hrádek, čis. 373, tel.: 556 369 078

ČESKÁ VILA NA OSTROVĚ VIS

Na ostrově Vis je tzv. "Česká vila", někdy zvaná též "Masarykova". Podle ústního podání ji prý postavila "ta Američanka", čímž je míněna Charlotta Masaryková, která zastávala v oné době funkci předsedkyně Čs. červeného kříže. Prezident Masaryk se pravděpodobně finančně podílel na postavení vily. Objekt byl poté údajně předán ČSOL pro ozdravné pobyty členů a rodinných příslušníků. V současné době je vila v dezolátním stavu, kolem je vlastní park, zahrada, tenisový kurt a pláž.

Poblíž je hřbitov, kde jsou pohřbeni vojáci z napoleonských válek a francouzští i britští padlí z obou světových válek. Nedaleko je i kaple sv. Jiří se zvonek bez láhla... Přes časovou vzdálenost více než padesát let by se snad dalo zjistit, zda celý areál a pozemek patří nebo patří ČR, případně ČSOL. A jak se k vile dostane? Ze Spilů trajektem na ostrov Vis. Při vjezdu do přístavu upoutá pozornost napravo na kopci napoleonská pevnost, vlevo je areál "Masarykovy vily". Ozve se někdo z pamětníků a čtenářů?

Mgr. CELESTINA STUHLÍKOVÁ, Praha

v listopadu m.r. autem trasu Ottawa-Victoria, BC, tj. 4262 km. Řídil její syn Steve. Se synem Štefanem navštívila loni také Prahu: pro změnu tam došla z Anglie autobusem. —Dokumenty o 2. svět. válce sbírá v SR: Vojenský historický ústav, P.O.B. 59, Pošta 3, 830 00 Bratislava. —Přátelé nezapomínají na gen. Fr. Vaníčka, který zemřel v Jičíně. V Holíně č.1 žije vdova po plk. Stanislavu Krausovi.

O PARAŠUTISTECH

Niemczyka. I jeho dnes zajímá, co se po válce stalo s jeho kamarádem Františkem Širokým. Ten se narodil 23.2.1912 v Kamenici, okres Jihlava a byl civilním povoláním řezník. V Anglii byl rotním kuchařem u 1. roty 1. praporu. Po výcviku ve Skotsku a jinde byl zařazen do skupiny CALCIUM /velitel: JUDr. Jaroslav Odstrčil z Brnička u Zábřehu/ a vysazen u Cejchovic na Chrudimsku. Široký válku přežil a v 50. letech, jako takřka všichni bývalí parašutisté, kteří včas po puči neuprchli, asi 3 roky byl ve "vyšetřovací vazbě". Po propuštění se živil jako řezník. V Šolcově knize "Bylo málo mužů" z r. 1990 se píše, že Široký zemřel ve vlasti. Kdy a kde zemřel, není známo. — K naší lítosti jsme ztratili kontakt s vdovou po válečném instruktorovi a dispečerovi našich parašutistů, Jaroslavu Šustrovi. Jmenuje se Joyce a je Američanka dánského původu. Stejně jako její manžel přijala jméno Sustar. Její poslední adresa byla: 87 Circular St., Sarasota Springs, FL. 12866-3246, USA. Po smrti manžela 6. listopadu 1988 měla jeho rozsáhlý válečný archiv, z kterého dostal vydavatel t.l. jen několik dokumentů v červenci 1986. Plk. Sustar si byl vědom důležitosti svých papírů a jistě paní Joyce dal příkaz, jak s nimi naložit. Jistě tam jsou věci týkající se defektora čs. kom. rozvědky majora Frolíka; pracoval v USA pro FBI a byl Frolíkovým řídicím orgánem /za jakoukoliv informaci budeme vděční./ — 24. ledna 2004 by se dožil 90ti let významný čs. válečný parašutista Jaroslav Vrána, narozený v Jablunce, okres Vsetín. Jeho skupina operovala na Dunaji a byli v ní Angličané K. L. Goler, A. T. Franks a český poručík R. Navrátil. Skupina měla název KATARAKT. O Vránovi se v Bukurešti dovedl plk. H. Píka a doporučil ho k zvláštnímu školení v Egyptě. Zvláštní anglický letoun je pak dopravil do Maďarska. Vrána přežil celou řadu nebezpečných situací: byli Němci obklíčeni, ale unikli a na samém

Na str. 4 máme foto člena paraskupiny CALCIUM Karla

O skautech

IDEÁLY KOMENSKÉHO VE SKAUTSKÉ VÝCHOVĚ

Velen Fanderlík

Na národním jamboree amerických skautů v r. 1969 ptal se jeden novinář Lady Baden Powell, co by asi soudil její zemřelý manžel, zakladatel skautingu, o tom, že právě tyto dva první lidé stanuli na měsíci.

Její odpověď byla jednoduchá. Řekla, že Baden Powell postavil svoji výchovnou metodu na základě tradice, kterou uznával a které si vážil, ale stejně dovedl ocenit moderní myšlenky a pokrok a proto jistě by uvítal i nadšením tento úspěch lidstva.

A v tomto spojení tradice s moderními metodami je podobnost mezi skautingem a mezi snahami Komenského. Komenský také buduje svoji výchovu na podkladě mravních a náboženských zásad minulosti, které uznával za správné a stále platné, ale nebral se užte moderních metod na svoji dobu a jakýchkoliv prostředků, které mu věda poskytovala ke své výchovné metodě.

Komenský byl v první řadě učitel, organizátor školní výchovy, kdežto Baden Powell hledal doplnění této výchovy, která zanedbávala mnohé stránky lidské bytosti. Oba však vychovávali celého člověka, jak jeho tělo, tak duši, to jest jeho rozumové i citové vlohy, schopnosti a sklony, a jeho smysly.

Největší podobnost mezi oběma výchovnými metodami je rozhodně v jejich sympatickém postoji. „Omnia sponte fluunt, absit violentia rebus.“ — „Všechno nechtě běží z vlastní vůle, nechtě není žádného donucování“ (Komenského Didaktika kap. XVII.) Baden Powell vytkl jako svoje nejdůležitější heslo: „Ryba se chytá na to, co ona ráda a ne co chutná rybářů.“ A proto Komenský chce, aby hoši sami vedli cvičení, i číst vyučování, ustanovil si svoje „desátky“ z hodů, kteří pomáhali slabším žákům. V Potockém gymnasiu v Uhrách zavedl žákovskou samosprávu v r. 1654. A stejně Baden Powell zřizuje družiny a rádece, kteří vedou malé skupiny hodů. A tak výchova i vyučování jde v obou soustavách „zdola“.

Komenský zařazoval do svých vyučovacích metod hry, Baden Powell napsal na první řádek své knihy Scouting for Boys „Scouting is a game“ Skauting je hra.

Komenský zdůrazňuje, že je třeba pochvaly k povzbuzení dobrých a snazích žáků, jelikož dobře věděl, že to je nejsilnější a neúčinnější motivace.

konci války byli zajati Rudou armádou v Rumunsku, obviněni, že jsou němečtí špióni a málem zastřeleni. Antonín Bartoš ml. nám poslal pěkný nekrolog na svou matku Marii Bartošovou, která se narodila 26.8.1920 v Lanžhotě u Hodonína a zemřela 10.2.2004 v Alexandrii, Virginia. Její manžel Antonín vedl za války na moravském Slovácku paraskupinu CLAY, ve které byl i Jiří Štokman a Č. Škola. /Článek máme na str. 7./ — Nakl. Albatros v Praze vydalo vynikající knihu I. Jedličky a P. Kettnera „Tři kontra Gestapo“, 220 stran. Pojednává o třech čs. důstojnících zpravodajské služby za 2. světové války /Balabán, Mašík, Morávek/. Nebezpečím a nástrahám nepřítelů čelili vždy s důvtipem a odvahou. — Býv. parašutista plk. Jan Lukášek obnovil na hoře Kotouč u Šramberku "chov" vzácného motýla, jasoně červenookého. Byl za války vycvičen v Rusku a vysazen u Břeclavi. Později velel výsadkovému učilišti ve Stráži p.R. V r. 1948 učil vojáky izraelské Hagany.

KDO TO BYL ?

Snad jen asi pět z tisíců mladoboleslavských občanů, kteří ještě před 20 lety potkávali starého, věkem nachyleného pana věděl, kdo to je.

A přece plk. František Hieke. Stoj patřil k nejvýznamnějším osobnostem našeho zahraničního odboje ve II. světové válce.

Narodil se 3. 7. 1893 v Roudnici nad Labem. Již v první světové válce byl příslušníkem Srbské dobrovolnické jednotky a jen o něco později čs. legionářem v Rusku. Po válce pracoval jako důstojník II. zpravodajského oddělení MNO. Od března 1939 organizoval vojenskou ilegální Obranu národa a koncem roku emigroval do Bělehradu.

Jeho činnost byla tak mnohostranná, že by si lo vyžadovalo sepsání velmi zajímavé knihy, a tak jen krátce.

V krátké době dokázal vybudovat s pomocí dalších spolehlivých kanálů z protektorátu do Jugoslaviie a dál na Sfédní východ, stejně jako síť převaděčů, která i později v době jeho nepřítomnosti fungovala až do konce války. V Jugoslávii přijal krycí jméno Petar Stoj. Mnoho práce a času ho stálo organizování sabotáží proti německým vlakům projíždějícím Jugoslávii a pašování vybušnin do protektorátu. Přitom byl československým zmocněncem pro celý Balkán.

V jeho sabotážní skupině pracovali i Češi. Žijící v Jugoslávii již před válkou s velkými znalostmi místních poměrů a vlivných občanů a díky jim mohl plk. Hieke posílat materiál k sabotážím i „Těm kralům“ do Prahy a ilegálním skupinám do Bulharska a Rakouska. Se svým jugoslávským pasem, vydávaným na krycí jméno, pracoval i v tureckém Istanbulu.

V letech 1941-1942 byl společně s plk. Kašparem a Pikou členem Čs mise v Moskvě, když předtím po dobytí Jugoslaviie nacisty se museli přesunout do Turecka, aby jejich zpravodajská práce mohla pokračovat.

V Moskvě také mj. organizoval sestavování paravýsadků do protektorátu.

Plukovník František Hieke-Stoj v Kujbyně v roce 1941

odkud pokračovali do pňhoslovenského Mariboru, samozřejmě již dlouho okupovaného Němci, měli tu ještě možnost hranice překročit.

Odpověděl mi, že vi, že i přes německou okupaci zůstaly kontaktní osoby na svých místech a s pomocí převaděčů byla hranice propustná stejně jako tomu bylo po okupaci českých zemí na Ostravsku. To snad potvrzuje i článek v Národním osvobození - Vězeň č. 110513 - o bratru JUDr. Ing. Vladimíru Korinském z Prahy 2, který byl stejně jako ja na podzim 1942 nasazen do továrny na letecké motory Flugmotorenwerke ve Wiener Neudorfu. I on se pokusil s pomocí Slovínů přejít do Jugoslaviie, ale 22. 8. 1944, tedy dva roky po mně, byl zabit gestapem.

Na moje vyprávění o transportu válečných zajatců z Wiener Neudorfu do Friedrichshafenu, odkud pokračovali trailem přes jezero do Švýcarska řekl, že o tom slyšel, ale to že patřilo do kompetence šéft. Karla Sedláčka, který vedl zpravodajskou skupinu ve Švýcarsku.

Plk. František Hieke-Stoj zemřel 17. 2. 1984 v Mladé Boleslavi, kde je také v hrobce rodiny Pazderníkových na starém hřbitově pohřben.

JAROSLAV ŠAMAL
"NO", č. 5/2004

Bari, Itálie, 1944: poručík Royal Navy Rudolf Navrátil /vlevo/ a F/O Jaroslav Vrána. skauty jako "J.K. Baby".

Neúnavný br. Fr. Ci- --Nezmar MUDr. E. Csillagi gánek-ALBI z Přero- má adresu: Partizánska 11, va. Kde bere energii? 911 Ol Trenčín, Slovakia.

Ve skautských oddílech máme celou soustavu dovedností a znalostí, které hoši a děvčata mohou ukázat při skládání dovednostních zkoušek, či odbořek, za něž dostávají odznaky, pro ocenění svých snah. Celá skautská výchova je rozdělena podle postupného zdokonalování od zkoušek. A stejné zásady se drží Komenský, když zdůrazňoval, že jednotliví žáci mají postupovat od snazšího k složitějšímu a obtížnějšímu jenom tehdy, když podopíli a zvládli základní znalosti a dovednosti.

Komenský byl první z velkých vychovatelů, kteří zdůrazňovali, že je třeba nejen učit a „na paměť ukládat“, ale také dát žákům příležitost k práci aby jednak znalosti uplatnili a prakticky použili, jednak aby nabyli zkušeností. Skauting dává daleko více příležitosti k práci nežli jakákoliv školní výchova, protože život v táboře a v přírodě není konec konců nic jiného než-li práce. A tak poznání jde ruku v ruce s dovedností a zručností a pomáhá také k pochopení toho, čemu se žák naučil, jak říká Komenský.

V celé své Didaktice zdůrazňuje Komenský dále, že učitel má dát žákům příležitost aby všechno poznali prostřednictvím všech svých smyslů, aby se neučili jenom slovům, ale podopíli zároveň pojmy, hlavně při učení jazykům, ale aby měli také příležitost neznámé věci vidět, ohmatat, měřit, používat správné nástroje a rozumět jejich složení a funkci. Tato nauka, která později se uplatňuje v mnohých soustavách a je zvaná „pedagogický realism“ je stěžejní zásadou skautské výchovy.

Jinou společnou složkou mezi skautingem a Komenského výchovnou soustavou je pověstná Komenského „Vševěda“. Chce vychovat ze svých žáků nikoliv úzké specialisty, kteří čím dle ve svých studích postupují, tím „vědí stále více o méně věcech“, nýbrž lidi, kteří mají dokonalou znalost a doberý přehled o co největším poli znalostí a také mají co nejvíce vychované schopnosti smyslové, předně pozorovací. Dnes, kdy obsah lidského vědění je mnohonásobný tomu, co Komenský a jeho vrstevníci věděli, vidíme čím dle tím více, že odborníci si mezi sebou nerozumí, protože každý zná jenom svůj úzký úsek. To také věděl již Baden Powell a zmínil se o tom v knize „Aids to Scoutmastership“ (Pokyny pro vedení oddílu). Je snad na místě, že právě v našem československém skautingu A. B. Svojsík a všichni jeho následovníci zdůrazňovali právě tuto všestrannost. Je zajímavé, že Komenský považuje „vševědu“ za cenné, co je přirozené člověku a patří k jeho podstatě, kdežto Baden Powell a stejně Svojsík se snaží ukázat, že jenom široká znalost a pohled může dát člověku plnou příležitost se vyvíjet a je vlastně podstatou a podkladem k lidskému štěstí. A tu oba se přibližují ke svému společnému učiteli Platonovi, který v tomto bodě se stává skoro jakýmsi hradionistou.

Jak jsem se již zmínil, Komenský stejně jako skautské vychovatele hledají cestu k výchově celého člověka. A stejně přicházejí k jedné a nejdůležitější metodě, která přímo ovlivňuje duši či ducha mládeže. Učitel, vychovatel, skautský vůdce musí být vzorem svým světcům. „Hoši pozorují svého učitele a napodobují ho“, říká Komenský a stejná zásada byla tolikrát zdůrazňována ve skautské pedagogické literatuře. Zabýval se jí Baden Powell ve svých „Aids to Scoutmastership“ a věnoval jsem jí mnoho studia a místa i já ve své knize „Listy Jurovi“. Dorůstající a dospívající hoch nebo dívka se učí žít tím, že pozoruje, jak jedná jiní. Jsou předměty, jako učení se jazykům nebo celá řada jiných dovedností, kterým se vůbec jinak naučit nedá. Žák proto hledá někoho, koho může napodobovat a brzy napodobuje nejen to, čemu se chce nebo má naučit, ale vezme si prostě svého učitele nebo vychovatele za vzor. A tu právě leží, jak již Komenský zdůrazňoval hlavně ve své řeci v Potockém gymnasiu i jinde a skautští vychovatelé, předně sám Baden Powell, velká odpovědnost vůdce, který se chce či nechce, se stává takovým vzorem svým světcům. Musí se vystříhat čehokoli, co by neděl, aby jeho světenci od něho pochytili a sami si osvojili. Musí se vystříhat chyb nejen ve svém vyučování, ale v chování a životě.

A v tom je posláný výchovy Komenského i Skautingu. Dnešní krize mládeže, o které se tolik mluví a píše, je právě následkem nedostatku správného a zdravého vztahu a poměru mezi mládeží a dospělými. Rodiče nemají čas se věnovat svým dětem a působit na ně. Jsou si příliš daleko, nerozumějí si, mluví často docela jinými slovy, nebo jejich slova nabyli jiné náplně. Nemají trpělivost najít společnou dorozumivací základnu a proto mládež si nemůže a nechce vzít své dospělí učitelé, vychovatele nebo rodiče za vzor. A tím se jenom propast prohlubuje a rozšiřuje.

A je proto snad na čase se zamyslet letos, v jubilejním roce Komenského, jak mnoho z něho zůstalo světlým, moderním a jak mnoho z jeho myšlenek převzal skauting, stále ještě nejmmodernější metoda výchovy a kde můžeme najít i dnes v Komenského učení řešení našich dnešních problémů.

/Článek vyšel v pracovní učebnici Čs. dálkové školy "Má vlast" v záp. Německu v roce 1971. Mateřil redigoval dr. Josef Kratochvil, známý i mezi skauty jako "J.K. Baby".

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

A.Orlita z Prahy zjistil, že ČSSR prodalo v 70.letech Iráku 78 letadel L-29 Delfín a 81 strojů L-39. Iráčtí let.mechanici /vyškolení v Brně/ se pokoušeli některé z nich předělat na bezpilotní drony, které by s nákladem bomb mohly terorizovat Izrael. Měly dolet asi 700 km.--13.11.03 tomu bylo 30 let,co v Pardubicích zemřel vynikající koňář a chovatel loveckých psů dr.Jindřich Steinitz. Jeho jméno bude vždy spojeno s kladrubským hřebčínem a s kladrubáky /černými i bílými/.--Prvním českým evropským komisařem se stal P.Telička, který se narodil ve Washingtonu,DC. Je mu 38 let.--Členové Valašské družiny v Praze se sejdou u táboráku /na smíchovském břehu Vltavy/ 30.4.04.--V Praze zemřel novinář Jiří Ruml,79. Byl mluvčím Charty 77 a od r.1978 byl členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.--V Baťově vile ve Zlíně byl 25.2.koncert keltské hudby. Soubor byl z Bretaně.--Zajímavé je "steno"/29 stran/ ze Semináře "Volební právo a korespondenční volba", který v Senátu ČR uspořádala Stálá komise pro krajany. Setkání vedla senátorka Jitka Seitlová./Vážným zájencům pošleme kopii srozumitelného záznamu./--Prezident ČR V.Klaus 27.3.slavnostně zahájil provoz nové víceúčelové haly Sazka Arena v Praze. Od 24.4.do 9.5. tam proběhne mistrovství světa v ledním hokeji.--Exministr financí I.Svoboda doštal za vytunelování "Liberty" 5 let a milionovou pokutu. Jeho partnerka přibližně totéž. Oba se odvolali.--Na Novoměstské radnici v Praze byla úspěšná výstava fotografa Vlad.Přihoného, který žije ve Švédsku.--Tisk připomněl, že vzpomínka na Palacha na Václavském náměstí v lednu 1989 otřásla kom.vládou v zemi, i když byl zatčen jen V.Havel. Proti tisícům demonstrantů po zuby ozbrojená policie překvapivě nezasáhla.--Dramatické útoky prominentních pouštorových exulantů zachycuje věrně kniha Zory Dvořákové "Politikové na útěku", 248 stran, 245 Kč.--Na hranici bylo v 50.letech zastřeleno 170 lidí, ale ani jeden příslušník

Ruští rolníci krmí krávy čokoládou

MOSKVA - Jistě ruská zemědělská farma hýčká své desetitisícové stádo krav čokoládou a jinými sladkostmi. Cukrovinky strašněm přidávají do běžného krmiva na mléčné farmě v Melniku v Kaliningradské oblasti. Podle vedení farmy dodává tento potravinový doplněk kravskému mléku „zajímavou pikantní příchutí“ a také zvyšuje jeho výživnost. Těla si prý na nezvyklou stravu zvykla okamžitě, ale krávy ji nějaký čas nemohly přijít na chuť. Chovatelé dobytka si libují, že se díky exkluzivnímu krmivu rodi silná a zdravá telátka. Družstvo hned hbitě podepsalo s tamním závodem na výrobu cukrovinek smlouvu o nákupu karamelu a čokolády s prošlou záruční lhůtou.

Kladrubský hřebčín má novou ředitelku

Praha • Národní hřebčín v Kladruhu nad Labem má novou ředitelku. Ministr zemědělství Jaroslav Palas ji jmenoval čtyřicetiletou Lenku Gotthardovou. Ve funkci nahradila Milana Vitka. „Ten požádal o uvolnění z funkce proto, co stabilizoval činnost hřebčína a ozdravil jeho ekonomiku.“ sdělil mluvčí ministerstva zemědělství Martin Severa.

Vítek působil jako ředitel hřebčína od 30. ledna 2003 po odvolání předchozího dlouholetého šéfa Norberta Zališe. Gotthardová byla jmenována na základě dvoukolového výběrového řízení, které se konalo v prosinci loňského roku. V hřebčíně působila jako správce a vedoucí hřebčína. (eko)

Život Vlasty Buriana nebyla vůbec žádná legrace

Vlasta Burian se narodil 9. dubna 1891 v Liberci, kde tenkrát uprostřed německé majetnické společnosti žili Češi drtivou menšinou. Jiz ve škole malý Vlasta vynikal v tělocviku a ve zpěvu, což předurčilo jeho další kariéru. Schopnosti bavil druhé, parodoval různé osoby a imitoval zvuky kolem sebe. Jako šikovný fotbalový hráč Viktorie Žižkov, kam se se svými rodiči přestěhoval. Před přednostskými kabaretními scénami spolupráci s klavíristou Dalibarem Plátem ve vinnohradské zpěvohře se dostal až ke Karlu Hašlerovi a pozvánce do kabaretu Rokoko. „V té době už Burian působil jako fotbalový brankář ve Spartě. Zván byl do kabaretu Červená sedma, ale za pár let již také hostoval ve Stavovském divadle, kde se předstíval v několika malých rolích a ve Slámemém klubouku se dokonce objevil po hoku slavné Anduly Sedláčkové.“ popisuje Burianův vzestup Vladimír Just. Komik se pohyboval mezi fotbalovým stadiem a divadelní scénou, což brzy vedlo k herecké nespolehlivosti. Proto jej ve 20. letech přestali ředitelé divadel obsazovat, a tak se

Burian rozhodl založit vlastní divadelní scénu, aby mohl angažovat sám sebe. Tu pak vedl dlouhých dvacet let. Natočil více než tři desítky skvělých filmů, které jsou součástí zlatého fondu české kinematografie. a hrál divadlo, a to až do chvíle, kdy Goebbels vystoupil na území lehdějšího protektorátu zákaz veškeré divadelní činnosti (1944). Po celou tu dobu Burian odhazoval ruku protektorátních příslušníků, kteří jej nutili hrát v německých filmech. Přesto byl 23. května 1945 spolu s dalšími několika umělci zatčen a na základě tzv. Velkého prezidentského dekretu obviněn z „vládnutí“, uvádí Just. „Přestože trestní komise zjistila, že veškerá nařčení byla neopodstatněná, do svého divadla se již nevrátil. Ukládali mu lo. Obsadily jej totiž rudé gardy a scéna se stala divadlem kolektivní tvorby, které vedl - to jsou ale paradoxy! - někdejší kolaborantský herec a pravověrný komunistický Zdeněk Podlipný.“ Komunisté Burianovi vzali vše, co mohl pro něho jako pro člověka smysl

CELNÍCI MAJÍ STAROSTI

Gabriela Střechová

Znojmo • Vstupem do evropského společenství zanikají v květnu všechny pohraniční celní úřady. Část celníků z okresu Znojmo obdrží výpověď s dvouměsíční výpovědní lhůtou již do konce února. K redukci pracovníků celního úřadu dojde k 1. květnu a propuštění pro nadbytečnost bude z Celního úřadu ve Znojmě asi polovina zaměstnanců.

Celníkům byla nabídnuta místa ve vnitrozemských celních úřadech například v Jihlavě nebo v Havlíčkově Brodě. „Některé toho využili, jiné ne, protože jim

nevychovuje dojištění ze Znojma,“ uvedl ředitel znojemského celního úřadu Stanislav Kadlčík. Zaměstnancům, kteří požádali o přestup do vnitrozemských celních úřadů, bylo vyhověno, pokud tam bylo volné místo. „Situaci zvažovali během ledna a bylo pro ně těžké se rozhodnout, zda obětovat rodinný život a dojíždět, nebo zůstat bez práce,“ popsal situaci ředitel. Ministerstvo nabídlo znojemským celníkům přestup k policii a k vězeňské službě, ale všechna uvedená pracovní místa jsou lokalizována do Středočeského kraje. „Tito nabídky využili pouze jeden pracovník,“ podotkl Kadlčík.

nebyl odsouzen. Za každého zastřeleného dostal horlivce dovolenou, hodinky a vyšší hodnost.--V r.2003 požádalo v ČR o azyl 4.851 Čechenců, 2.044 Ukrajinců a tisíc obyvatel Slovenska.--vyšla knížka a CD "Čapkova Stráž".154 Kč.--Jihočeské divadlo v Č.Budějovicích prezentovalo 2 premiérové uvedení klasického baletu L. Minkuse "Don Quijote" v březnu t.r. V roli Basila na sebe upozornil nadaný Petr Palas, vnuk Věry Palasové, roz.Machové, ze Žalova.--Zemřel sólista a choreograf Karel Vrtiška,77. V letech 1953 až 1984 byl sólistou baletu Národního divadla.--Biskupem v Litoměřicích se stal P.Pavel Posád.--V ČR vycházejí "Severské Listy", které jsou orgánem české "Severské společnosti". Ta sdružuje obdivovatele Severu, včetně expertů na nordické jazyky. Vycházejí 4x za rok.--Předsedkyně Společnosti dr.E.Beneše, prof.Věra Olivová, nám sdělila, že 120.výročí Presidenta-Budovatele bude vzpomenu v Č.Krumlově 22.5. a v Sezimově Ústí 23.5. Oslava na Pražském hradě /v Paláci Míčovna/ bude 28.5. Další informace jsou na E-adrese: neudorflava@msu.cas.cz.--Lidovky měly devítistránkovou přílohu na počest Tomáše Bati,mí. Autorka Alena Plavcová si zaslouží pochvalu.--Řádná valná hromada ČSÚZ-u se konala 17.3.Svolal ji předseda J.Šlápota a ředitel Milan Trojan.--V Senátu se jednalo o odškodnění za majetek ztracený na býv.Podk.Rusi. Do problému se zapojili právníci O.Motejl a Z.Kapitán.--V nakl.Akademia vyšla kniha "Poslední muž na měsíci", 350 stran. Pojednává o E.Cernanovi, který má české a slovenské předky.

--Nádraží v Pardubicích je bezbariérové. Hodně pomohli železničáři.--V Horním Jelení vychází bulletin "Jelení ský listy".--Únorového Mez. veletrhu v Brně se účastnilo 830 domácích a zahr.firem.--Vyšla elegantní "Zpráva Libři Prohibiti za rok 2003". V čele stojí neúnavný Jiří Gruntorád. Společnost má 182 členů.--Až dojemná je četba knihy býv.poslance J.Lesáka "Čas oponou trhnul".V 50.letech byl vězněn.--American Center má adresu: Dominikánská 9, 301 12 Plzeň. Vítají každého nového člena.

Každý rok se setkávají v Jáchymově býv. političtí vězni 50.let, aby uctili památku svých přátel, kteří nucenou práci nepřežili. Tento snímek nám poslal náš slovenský spolupracovník a nadaný fotograf Jaroslav Kašík. Zachytil "Svornost".

MARIE BARTOŠOVÁ 1920 – 2004

Marie Bartošová, se narodila manželům Rozalí, roz.Trávníčkové a Jakubovi Šestákovi 26. srpna roku 1920 v Československu ve vesnici Lanžhot na jižní Moravě. V malebném Lanžhotě, položeném v krásné a úrodné krajině Moravského Slovácka, lemovaném hustými vinohrady a zahradami, vystavená vlivu tradice folkloru s barevnou bohatostí krojů a emotivním zvuků cimbalu a houslí, moje maminka vyrůstala. Základní školu absolvovala v rodném Lanžhotě a ve studii pokračovala na ekonomické škole v Břeclavi a Hodoníně. Na věštinu lidí, kteří ji poznali, zapůsobila svojí přirozenou inteligencí a moudrostí. Od svých mladých let až do počátku 2. světové války se maminka věnovala a zabývala malováním vajíček, šatůček a už nádhernými lidových vyšívkami, které byly a stále jsou chloubou Moravského Slovácka a zůstávají stálou tradicí a bohatstvím moravského národního folkloru.

Po mnichovské katastrofě v roce 1939 měla Marie 19 let. Mnoho lanžhotských obyvatel uprchlo před Němci přes nacistické Maďarsko, do bezpečné oblasti Jugoslaviie. Chtěli se zúčastnit odboje proti Němcům. Mezi nimi byli její bratr Ladislav Šesták, její budoucí manžel Antonín Bartoš s bratrem Františkem a otcem Antonínem-starším. Po pádu Francie přešli všichni čtyři do Anglie. Ladislav Šesták a František Bartoš se stali letci v RAF, Antonín prošel parašutistický výcvik pod vedením anglického SOE (Special Operations Executive) a stařáček Bartoš se stal členem dělostřelcové divize (tvrzení, že je mu o 10 let méně než mu skutečně bylo. Zbývající členové obou rodin Šestáků a Bartošů, kteří nebyli v Anglii, byli internováni v německých koncentračních táborech. Maminka, Marie Šestáková, její otec, maminka, bratr, budoucí tchyně a švagr byli posláni do tábora ve Svatošovicích, Lutinu, a někteří na Pankrác. Potom co Angličany vyvířiční čestí SOE parašutisté spáchali úspěšný atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha v Praze roku 1942, dokončil Antonín Bartoš svůj výcvik v SOE ve Skotsku a Anglii, byl v roce 1944 zaslán jako parašutista na tajný úkol do Nacisty okupované Československa. Nacisté pustili Marii a další rodinné příslušníky v naději, že se jim jejich prostřednictvím podaří dopadnout Bartoše. Jako zázrakem všichni čtyři členové rodiny, kteří opustili zemi, aby pomohli v boji proti nacistům, válku přežili a vrátili se ke svým drahým domů, do Československa. Po skončení války moji rodiče uzavřeli manželství, otec se stal v roce 1946 členem Československého parlamentu a manželé se přestěhovali se do bytu v Brně. Ladislav Šesták se oženil se svou láskou Betty z Wallasu. Betty byla členkou WRAF (Women's Royal Air Force). Bohužel, jejich manželství bylo ukončeno tragickou smrtí Ladislava v havarii. Po jeho smrti se narodil syn Jan, můj bratranec. Krátce poté, v červenci roku 1946, jsem se narodil já, Antonín mladší.

Po komunistickém převratu v roce 1948 opustila naše rodina tajně Československo. Otec mě nesl v rukávu na zádech sověty okupovaném Rakousku do západního sektoru přes Švýcarsko do Francie. V Paříži jsme se přihlásili úřadům a požádali o politický azyl. Historie se opakovala: znovu byli všichni členové naší rodiny, kteří neopustili Československo, uvězněni nebo perskuvováni; tentokrát českými komunisty. Po usídlení ve Francii si rodiče otevřeli restauraci zvanou "Maryša", která se stala v Paříži střediskem všech československých exulantů. Moji rodiče určité z této restaurace nezbohatli. Starali se a živilo mnoho českých a slovenských uprchlíků, kteří byli chudí, nebo hladověli anebo bez práce. V pařížských ulicích se prosívalo, že pokud jste v bezradné situaci, zajděte do restaurace Maryša, která patří poslanci Bartošovi a jeho ženě Marii, tam se o vás postarají. Výsledkem bylo, že po dlouhých hodinách vaření a uklizení, moje maminka dostala místo zaplacených účtů hodinky, cestovní pasy a bezplatné trenky. Na konci ale, vzpomínali pozitívně na Maryši protože mohli pomoci mnoha lidem.

V roce 1949 nabídl bývalý československý ministr obrany, generál Ingr mému otci místo v americké protispionážní službě (CIC) v západním Německu. Úkolem bylo donést zprávy přes hranice z komunistického Československa a rovněž převádět lidi, kteří byli persekuvováni nebo na něj byl vydán zatykač. Abychom po sobě zhladili stopy, otec jednoduše zmizel, když jsme jeli do Anglie, kde jsem se poprvé setkal se svým bratrancem Janem a tetou Betty (vdovou po Ladislavovi). Po dvou letech v Německu, kde jsme žili v různých CIC bezpečných domech, se rodiče rozhodli přestěhovat do Ameriky. 12. srpna 1952 jsme přijeli do New Yorku.

Po příjezdu do Ameriky jsme se dozvěděli, že můj strýc, František Bartoš, byl zabit během RAF tréninku. Po této události byli rodiče vždy prozí, kdykoliv jsem se já nebo později i můj syn František zmínili o letectví jako o možném povolání. Bydlet jsme v Yorkville, což byla stará česká část Manhattanu. Rodiče se stali velmi aktivními členy New Yorkského Sokola, Klubu Moravan a jiných československých exilových spolků v newyorské oblasti. Maminka využila svého uměleckého talentu k práci jako výtvarnice a z otců se stal technický kreslíř. Maminka se přihlásila a navštěvovala New Yorkskou Fashion Institute of Technology a stala se z ní textilní návrhářka. Nebyli jsme bohatí, ale rodiče se drželi svých morálních principů a zásad. Otec mamince vždy říkal: "Život se mnohdy není vědecky těžký, ale určité je postrý..." A maminka dokázala projít všemi životními problémy vždy s úsměvem. Vyrůstal v New Yorku bylo pro mne velmi zajímavé a zábavné, ale vychovávat mě nebylo pro rodiče vždy tak snadné. Vždy, když selhal otcův vojenský způsob disciplíny, vše úspěšně vyřešil mamincin laskavý přístup přesvědčováním. Když otec onemocněl po odchodu do důchodu, maminka o něj láskyplně pečovala až do jeho smrti v roce 1998. Dne 10. září, 2000 udělili občané Lanžhota pamětní desku za zasluzh mému otci, stařáčkovi a strýci Františkovi. Při této příležitosti pronesla maminka projev k místním obyvatelům "z paří". Za tento projev se jí dostalo velkého ocenění od česko-američana, Johna Burra, rodinného přítele, slovy: "Pamí Bartošová, to bylo elegantní!"

Moje maminka byla ve svém věku 83 let velmi aktivní a šťastná žena. Měla velmi dobrý přehled o současně politické situaci jak v Americe, tak i v České a Slovenské republice.

Maminka zemřela v úterý, 10. února, ve 3:50 ráno, v nemocnici Alexandria, obklopena svými milými. Budeme ji všichni postrádat.

Antonín Bartoš, syn

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ

Český rozhlas, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2, Czech Republic /www.rozhlas.cz/, oslavil 65. výročí založení. Díky řediteli M.Krupičkovi jsme dostali nová data o zahraničním vysílání Radia Praha. Brožury pošleme vážným zájemcům zdarma. V krátkovlnné sekci v 30. letech pracoval básník a spisovatel Ivan Jelínek.--Známa sokolka a čs. vlastenka žijící ve Vídni, Evženie Bujnová, vyplnila pozorně dotazník studentky UK Šárky Alfoldyové z Roztok u Prahy a čeká na souhrnný výsledek ankety.--V Londýně/Anglie/ měl zajímavou přednášku dr.P.Vyšný o životě a díle husity Pavla Kravče. Jistě by obohatila 22.Světový Kongres SVU v Olomouci ve dnech 27.6.-2.7.2004. /Kontakt: SVU1@comcast.net/--Ztratil se nám náš čtenář L.Dorňák/Venezuela/. Oběť hladových aliqá-

V prosinci m.r.navštívil prezident ČR,Václav Klaus, Švédsko a našel si čas,aby se sešel s významnými krajany. Na našem obrázku je s Janou Witthed-Rotterovou /příbuznou ottawského dr.Martina Skály/, která píše a básní nejen český,ale i švédsky, a dopisuje do publikací v obou jazycích.Stále přispívá také do "Severských Listů",které stále vycházejí,i když vypadají jinak,než když je vydával Jan Stránský v Ätvidabergu

torů?--21.1.2004 zemřel v Basileji/Švýcarsko/ jeden z nejvýznamnějších exulantů: prof.Jan Milíč Lochman.Naročil se 3.4.1922 v N.Městě n. Metují.--Kat.farnost v Londýně/Anglie/ oslavila 55.výročí záslužné práce pro naše lidi v Anglii. Nejvíce se zasloužil P.dr.Jan Lang,SJ.--Bojovník proti všem formám komunismu F.Bím, má adresu: Schaffhauser Str.269, 8057 Zürich,Switzerland./Je smutný,že mu v Austrálii zemřel dobrý přítel K.Herrmann./--V Mnichově byl zatčen L.Nižňanský,86. Za války velel protipartyzánské jednotce zbraní SS a má údajně na svědomí 146 civilistů dvou slovenských obcí.--Zahr.ministru C.Svobodovi se na N.Zélandě líbilo. Ve vedení našich krajanů tam pracuje o-pětavě Mirek Pištora.V článku v "MFJ" je zmínka o býv. stíhači RAF Láďovi Světlíkově,87,jenž žije na sev.ostrově.--Vážným zájemcům pošleme přehled "Českých center" ve

Poslední pocta

Za Mirkem Tučkem

24. 5. 1925 - 9. 1. 2004

Je sice smutné, ale zcela logické věnovat poslední vzpomínku zakladateli Zpravodaje právě na stránkách jeho 37. ročníku. Vždyť tento časopis je jeho živým památníkem a dosud mimořádně úspěšným krajským periodikem, připomínajícím nám všem vzrušující doby kolem srpna 1968. To ovšem nebyl zdaleka první záslužný počín zesnulého, jehož dnes vzpomínám po desítkách let blízkého přátelství. Syn významné právnické rodiny se stal po vyloučení ze střední školy nadšeným a obětavým odbojovým pracovníkem; po válce ho krátkodobé opojení vyhlídkou na lepší zítky přivedlo do politiky a učinilo z něj nejmladšího československého konzula s působistěm v Curychu. Zdeděný smysl pro právo a spravedlnost převládá i od samého počátku svého působení se konzul Tuček věnoval ochraně zájmu obětí únorového převratu a dalších z toho plynoucích bezpráví. Jako vědecký pracovník s vážným úsilím se vyrovnal s problematikou doby vzdal se Dr. Tuček svého diplomatického postavení a věnoval se po celou dobu svého švýcarského exilu odborné práci jako ředitel curyšského Sozial-archivu, největší světové sbírky historických dokumentů socialistických internacionál. V této funkci se seznámil a spřátelil s Alexandrem Solzenicynem během jeho curyšského pobytu a získal v něm obdivovatele a příznivce. Po událostech v srpnu 1968 se Tučkova činnost rozjela naplno ve prospěch československých uprchlíků a žadatelů o švýcarský exil. My všichni kdo tehdy ve Švýcarsku žili a na této věci spolupracovali, si vždy zachováme vděčnou vzpomínku na Tučkovu obětavost, rozvážnost a hluboké vědomosti, které sloužily naší věci ve spojitosti s vysokým uznáním, jemuž se těšil u švýcarských vládních a akademických kruhů. Čest jeho památce a zdar jeho odkazu!

zpravodaj 3 / 2004

světě./Proč jsou 2 centra v Holandsku?/ JUDr. Vladimír Kabeš
--"Střípky"na NZ měly stať z nové knihy
"999 turistických zajímavostí v ČR"o historickém kokořínském hradu.. Vytkneme autorům knihy,že se nezmínili o zásluhách předního čs.historika a ředitele Středočeského muzea Jiřího Bayera/7.6.1926-29.7.1997/. Mimo Kokořína měl na starosti i hrad Okoř a kapli na Levém Hradci.--V Austrálii žije spokojeně V.Kovář.-- Ve výrobě kulenů/uz.vepř.kýt/vyniká v Chorvatsku krajan Venceslav Hruška z Bjeliševce u Daruvaru. Vepře chová sám a kulenů výrobí na 100 denně.--Vláda Křepelka ze Švýcar sepsal knížku citlivých veršů a vydal je pod názvem "V peřejích věků",44 stran. Lze je objednat v nakl.TRINITAS,Havlíčková 14, 568 02 Svitavy,ČR. Autor se narodil 8.7.1926 v Holicích v Čechách.--Prof.F.Toufar /rodák z Brtnice u Jihlavy/ zemřel 27.9.1993 v Alicante ve Španělsku.Po únoru 48 převedl u Aše na západ 17ti-členou skupinu,v které byli mj.gen.Hasal a gen.Ferjenčík s rodinami a manželka poslance Oty Hory. Syn F.Toufara žije v Praze.

Kupuji či vyměňuji pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.
J.Kříž, 50724 Dětenice 25,ČR.

NAŠI V USA

Texaský "Hospodář" začal přetiskovat zajímavé kapitoly z knížky Věry Dollové,roz.Hodkové,"Život tady i tam". Věnovala ji svému synovi Philipovi.-- Pozůstalost Čecho-amerického novináře Tomáše Čapka/viz článku vedle/ je uložena v Kongresní knihovně ve Washintonu,DC. Málo se ví,že se stal v r.1928 zakládajícím členem Čs.ústavu zahraničního.--Metropolitní opera v NY uvede v květnu "Rusalku",na počest 100.výročí smrti Ant.Dvořáka; bude zpívat Eva Urbanová.--Do čela National Cz. and Slovak Museum + Library v Cedar Rapids,Iowa, byl zvolen Frank Mitvalský. Mezi aktivní podporovatele patří oba velvyslanci:R.Kačer za SR a M.Palouš za ČR.--Dědeček senátora Kerryho se jmenuje Fritz Kohn a narodil se v r.1873 v Horním Benešově na Bruntálsku. V r.1901 si úředně změnil jméno na Fred Kerry,

Tomáš Čapek - velká postava české Ameriky

Tomáš Čapek se narodil 6. prosince 1861 v Chrástovicích u Strakonice. Do Ameriky přišel za bratrem Janem Vratislavem jako mladík sotva dvacetiletý. Ačkoli měl své povolání bankovního úředníka, přesto je vážně uchvátila spolko-va činnost. novinařina a později myšlenka zpracovat dějiny Čechů v zemi, věnoval se seriózně sledování a dokumentaci všeho, co Češi a Slovinci v Americe znamenali vykonali. Vliv bratra Jana Vratislava je tu více než patrný, i on měl podobné cíle. V pozůstalosti se našel rukopis Dějin amerických Čechů. Největší část svého amerického pobytu prožil Tomáš Čapek v New Yorku (35 let), menší část v Nebrasce. U spolkové činnosti a novinařiny začínal jako vydavatel anglicky psaného měsíčníku pro Čechy „The Bohemian Voice“, který vyšel poprvé 1. září 1892 v Omaze v Nebrasce. To jej svedlo dohromady s pionýry krajské práce, jakými byli Jan Rosický, P.V. Rovničanek a Fr. B. Zdrůbek, kteří působili ve vydavatelské společnosti American National Committee. S nimi od července 1900 působil v nejrozsáhlejší a nejlepší českém týdeníku „Pokrok západu“.

Balejka. Jeho poslední adresa byla:Rancho Palos Verdes,CA.-- Stále aktivní v Lincoln,NE je dr.Míla Šašková-Pierce,roz.Janečková. Naučila svého manžela /Američana/ česky.--V Dept.humanitních studií na Mich.Tech. University v Houghton,MI působí prof.R.Liba,českého původu.--Český film "Želary" nedostal Oskara,ale režisér O.Trojan je přesto spokojen. Film bude uveden v USA v srpnu t.r.-- Jeden z nejlepších golfistů v USA je V.Kuchar. Že by krajan? --Ája Vrzáňová-Zanová nám sdělila,že Věra Hrubá-Ralston zemřela v Kalifornii v r.2003.--Legendární "Král Šumavy" Josef Hasil oslavil 8.2.04 v Chicagu své 80.narozeniny. Převlekl na západ v 50.letech na 100 osob.--Jiřina Fuchsová napsala Věřejný dopis paní Livii Klausové, v němž komentuje její nedávnou návštěvu našich krajanů v USA. Obě jsou rodačky ze Slovenska.--Ing.Jiří Koukal,Bří Čapků 12/34,591 01 Žďár n.S., ČR, chce vědět všechno o soše TGM ve Washingtonu,DC. Kdo mu vyhoví?--Kdo ví,kde hraje hok.hráč John Ogrodník? Narodil se v Ottawě,vyrostl v Edmontonu,je nejspíš rusínského původu.--Ex-prezident V.Havel si pronajal dům ve Washingtonu,DC a bude psát knihu či divadelní hru. Jeho osobním tajemníkem je Jakub Hladík,býv.skaut.--V Baltimoru,MD.žije prof.Fred Jelínek,70, pražský rodák. Pracuje na výzkumu kompjutrní schopných reagovat na lidský hlas a analyzovat řeč. Spolupracuje se Zápaadočeskou universitou v Plzni.--V Praze vyšla kniha "Kam až mě Osud zavál" z pera Stelly Májové-Mrázové. Žije v Kalifornii.--J.Vecka-Pupal vydal v USA CD "Klondike Expedition-Yukon 2003".Pomáhá plánovat 7.Světový trampský potlach v Texasu.Adresa:28688 Aspen Dr.,Conifer,CO. 80433, USA. /Cena CD je US\$10 včetně poštovního kamkoliv./

Old West Stamp Shop

Established 1953
COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES
TONY & CECIL CIFKA
ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5181
910 16TH STREET DENVER, COLORADO 80202

Měsíčník moravského humoru

"TRNKY-BRANKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.

Roční předplatné US\$26:40
lze poslat též na "KL".

Na MZV i mezi politiky je shoda v tom,že jmenování Martina Palouše českým velvyslancem ve Washingtonu, byl čin vyjimečně šťastný. Byl dobrým protějškem slovenského ambasadora Bitory, který kandiduje na úřad prezidenta SR. Odhaduje se,že Martin Palouš /na snímku vpravo/ má otevřenou cestu na pražský Hrad. Vajle nebo je vydavatel t.l.

konvertoval ke kat.víře a emigroval do USA v r.1905.--Kniže Pavel Lobkovic,74,zemřel v Denveru,CO. Postavil útulek pro seniory/hospice/,kterým prošlo na 20.000 osob,včetně našich krajanů. /Jeho příbuzný téhož jména byl prý v RAF, ale v žádném seznamu není./--V NY zemřela "kožní kosmetička" Georgette Klingner,88,rodačka z Čech.--Český rozhlas bránil v květnu 45 Bohumil Valtr,ďůstojník české policie. Dnes žije v Pebble Beach,CA.--Texaský "Hospodář"měl článek "K vůli ilegální práci v Americe končí Češi ve vězení" z pera D.Kolejkové; stejně hodnotný byl komentář redakce. /Kopii nabízíme čtenářům./--Rytíř Josef Bartoň z Dobenína přišel do USA jako sedmi-letý,vystudoval U.of Miami, měl let.firmu v Texasu. Když dostal zpět zámek v N.Městě n. Metují a textilku v Náchodě, přestěhoval se natrvalo do ČR. -- Ztratil se nám skaut Vlad.